

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący)

SSN Paweł Grzegorzczak

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa L. I., J. M. i K. M.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej [...] z siedzibą w W.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej "[...] Towarzystwo
Ubezpieczeń Spółka Akcyjna [...]" z siedzibą w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 kwietnia 2017 r.,
skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 maja 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) oddala wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka domagała się zapłaty przez stronę pozwaną zadośćuczynienia, zwrotu kosztów leczenia i całodiennej opieki oraz renty wyrównawczej w związku z wypadkiem na oblodzonym chodniku.

W dniu 10 lipca 2008 r. powódka zmarła, a zawieszone postępowanie zostało podjęte z udziałem jej następców prawnych, którzy pismem z dnia 21 listopada 2012 r. domagali się zasądzenia solidarnie na ich rzecz wskazanych kwot tytułem zadośćuczynienia, odszkodowania oraz skapitalizowanej renty wyrównawczej.

Sąd I instancji zasądził na rzecz każdego z powodów kwoty po 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia, po 35.160 zł tytułem renty oraz po 575,65 zł tytułem zwrotu kosztów leczenia, oddalając powództwo w pozostałej części.

Sąd Apelacyjny uwzględnił w części apelację strony pozwanej i wyrokiem reformatoryjnym obniżył zasądzone kwoty w ten sposób, że oddalił powództwo w zakresie kwot po 15.000 zł z tytułu zadośćuczynienia w odniesieniu do każdego z powodów, oddalił powództwo w zakresie kwot po 4.286,67 zł z tytułu renty w odniesieniu do każdego z powodów, oraz oddalił powództwo o zasądzenie zwrotu kosztów leczenia po 575,65 zł na rzecz każdego z powodów, modyfikując stosownie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Skarga kasacyjna powodów zaskarża wyrok Sądu drugiej instancji w części oddalającej powództwo co do wskazanych kwot na rzecz każdego z powodów oraz w części rozstrzygającej o kosztach procesu. Skarżący zarzucili niewłaściwe zastosowanie art. 444 § 2 k.c. oraz naruszenie art. 361 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. przez uznanie braku związku kauzalnego między skutkami wypadku A. M. w dniu 8 grudnia 2003 r., a wypadkami, którym uległa ona w 2006 r. i w 2008 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przed przystąpieniem do merytorycznej oceny skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy zobowiązany jest ocenić, czy skarga kasacyjna jest dopuszczalna.

Troje powodów jest następcami prawnymi powódki A. M., która w toku wszczętego przez nią procesu zmarła w dniu 10 lipca 2008 r.

Aktualnie powodowie zaskarżają wyrok Sądu Apelacyjnego w części oddalającej powództwo co do kwot po 15.000 zł w odniesieniu do każdego z powodów, w części oddalającej powództwo co do kwot po 4.286,67 co do każdego z powodów, oraz w całości co do oddalonej kwoty po 575,65 zł co do każdego z powodów.

W orzecznictwie powszechne i utrwalone jest stanowisko, że wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną określa się odrębnie w stosunku do każdego ze współuczestników zarówno w przypadku współuczestnictwa formalnego, jak i materialnego (postanowienia SN: z dnia 22 stycznia 2015 r., I CZ 117/14, niepubl.; z dnia 7 marca 2013 r., II CZ 177/12, niepubl., wyrok SN z dnia 22 kwietnia 2015 r., III CSK 256/14, niepubl.; postanowienia SN: z dnia 23 lipca 2014 r., V CZ 51/14 niepubl.; z dnia 14 stycznia 2009 r., IV CZ 105/08 niepubl.; wyrok SN z dnia 16 października 2008 r., III CSK 143/08). Dopuszczalność określania wartości przedmiotu zaskarżenia łącznie w odniesieniu do wszystkich współuczestników jest możliwe jedynie wówczas, gdy ma ono charakter jednolity lub konieczny (postanowienie SN z dnia 4 kwietnia 2014 r., I CSK 396/13, niepubl.).

Skoro więc powodów łączy współuczestnictwo, które nie jest współuczestnictwem koniecznym ani jednolitym (wyrok nie musi dotyczyć niepodzielnie wszystkich powodów), to wartość przedmiotu zaskarżenia w postępowaniu kasacyjnym oznacza się odrębnie w odniesieniu do wartości oddalonych roszczeń każdego z nich (postanowienie SN z dnia 7 marca 2000 r., I CZ 48/00 niepubl.).

Na tym bowiem etapie postępowania każdy ze współuczestników ma własne gravamen w zaskarżeniu prawomocnego wyroku sądu drugiej instancji. O dopuszczalności skargi kasacyjnej wniesionej przez powodów nie mogła zatem decydować podana w ich skardze kasacyjnej łączna wartość przedmiotu zaskarżenia w kwocie 59.587 zł, ale wartość przedmiotu zaskarżenia określona przy uwzględnieniu wysokości oddalonych roszczeń w odniesieniu do każdego

z powodów oddzielnie (postanowienie SN z dnia 9 listopada 2011 r., V CSK 54/11, niepubl.). Tak określona, w odniesieniu do każdego z powodów osobno, wartość oddalonych ich roszczeń w zaskarżonym wyroku reformatoryjnym jest niższa niż 50.000 zł, co przesądza o niedopuszczalności skargi kasacyjnej z mocy art. 398² § 1 k.p.c.

W tym stanie rzeczy skarga kasacyjna powodów jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek interwenienta ubocznego o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, ponieważ w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniósł on o oddalenie skargi kasacyjnej, a nie o jej odrzucenie jako niedopuszczalnej (postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, niepubl.).

aw

aj jw